

íööáoÉőÉőá

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. március 29. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. május 23. napján kihirdetett **14.B.454/2016/53.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a :

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményeit társtettesként elkövetett rablás büntettének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (3) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] és **felbujtóként** elkövetett testi sértés büntettének,

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekményeit **felbujtóként** elkövetett rablás büntettének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (3) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] és **felbujtóként** elkövetett testi sértés büntettének,

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vagyon elleni erőszakos bűncselekményét társtettesként elkövetett rablás büntettének [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (3) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont]

minősíti.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott szabadságvesztését egyezően

11 (tizenegy) évre súlyosítja, és azokat mint **többszörös visszaesőkkel** szemben tekinti kiszabottnak.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott szabadságvesztését **7 (hét) évre súlyosítja.**

A Kecskeméti Törvényszék Bűnjelnyilvántartásában I/91/2017/4., 9., 10., 11., 12. és 13. tétele szám alatti lemezeket az **iratokhoz csatolni rendeli.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú ítéletet **nyilvános** tárgyaláson meghozottnak tekinti.

Megállapítja, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott jelenlegi tartózkodási helyének címe: **III.rendű vádlott tartózkodási helye.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által a **2018. március 1. napjától 2018. március 29. napjáig,**

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által a **2017. május 24. napjától 2018. március 29. napjáig** előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (2) bekezdés, (3) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] és bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés].

Ezért I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat a rablás büntetében mint többszörös visszaesőt, a testi sértés büntetében mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 9 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által 2014. április 10. napjától 2014. szeptember 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a kiszabott fegyházbüntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (2) bekezdés, (3) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] és bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés].

Ezért **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlottat a testi sértés büntetében mint különös visszaesőt, a rablás büntetében mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - 9 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott által 2014. április 10. napjától 2017. május 23. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt beszámította.

Megállapította, hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott a kiszabott fegyházbüntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott tekintetében a Bajai Városi Bíróság 2006. január 27. napján jogerős 12.B.55/2006/4. számú ítéletével kiszabott 4 hónap börtönbüntetés kapcsán alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette, és a

Kecskeméti Városi Bíróság 2012. november 6. napján jogerős 4.B.222/2011/28. számú ítéletével kiszabott 5 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés büntetés végrehajtását elrendelte.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (2) bekezdés, (3) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] és testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés].

Ezért **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.

Megállapította, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap feltételes szabadságra bocsátható.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott által 2014. április 14. napjától 2014. augusztus 21. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt beszámította.

Kötelezte I.rendű vádlott neve I. r., **II.rendű vádlott neve** II. r., valamint **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlottakat egyetemlegesen az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül **sértett**

neve sértett részére 6.536.250.-Ft kár, illetve 39.220.-Ft eljárási illetéke megfizetésére a NAV Dél-Alföldi Regionális Adó Főigazgatóság külön felhívására a magyar államnak.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy a Kecskeméti Törvényszék Bűnjelnyilvántartásában I/91/2017. szám alatt bevételezett és nyilvántartott 1., 2., 5., 6-7. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el, a 3. sorszám alatti 4 db rendszám tábla lefoglalását megszüntette és azt a kiállító hatóságnak kiadni rendelte, míg a 9., 10., 4., 11., 12. és 13. sorszám alatti DVD lemez és CD lemezek lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte az **egyéb érdekelt neve1.**, az **egyéb érdekelt neve2**, a **egyéb érdekelt neve3** és a **egyéb érdekelt neve4.**, a **egyéb érdekelt neve5.** képviselőjének, valamint a Kecskeméti Rendőrkapitányságnak, míg a 8. sorszám alatti 1 db melegítőnadrág lefoglalását is megszüntette és kiadni rendelte **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlottnak.

Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész mindhárom vádlott terhére a büntetések súlyosítása, valamint a bűnjeljegyzék 1-2., 4-7. és 9-13. tételszáma alatti bűnjelek tárgyletként történő kezelése érdekében.

Fellebbezett továbbá

- I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a rablás büntette helyett lopás büntettének megállapítása, valamint a büntetés enyhítése,
- I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője téves minősítés, a rablás büntettének megállapítása miatt, másodlagosan a büntetés enyhítése,
- **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott a rablás büntette alól történő felmentése, valamint enyhítés,
- **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott védője téves minősítés miatt és enyhébb büntetés kiszabása,
- **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott a rablás büntette alól történő felmentése és a kiszabott büntetés enyhítése,
- **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott védője téves tényállás megállapítása miatt, valamint enyhébb büntetés kiszabása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.445/2016/9-II. számú átiratában a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést annak indokaival egyezően de módosított tartalommal, a büntetések súlyosítására, valamint a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés megváltoztatására irányuló részében fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Eljárási szabálysértésre, az első fokú ítélet tényállásának helyesbítésére és kiegészítésére, a 2. számú tanú vallomásának a bizonyítékok köréből való kirekesztésére, a jogi indokolás helyesbítésére és a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett az első fokú ítélet megváltoztatását, I.rendű vádlott neve I. r., **II.rendű vádlott neve** II. r. és **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlottak szabadságvesztés büntetése tartamának súlyosítását, I.rendű vádlott neve I. r. és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlottak többszörös visszaesőként elítélnék tekintését, a Kecskeméti Törvényszék Bűnjelnyilvántartásában I/91/2017. tételszám alatt bevételezett 1. sorszám alatti üvegtörmelék, 2. sorszám alatti biológiai anyagmaradvány, 5. sorszám alatti ujjnyom töredék, 6-7. sorszám alatti 1-1 db mikronyom bűnjelek megsemmisítése helyett azoknak tárgyletként történő kezelését és iratokhoz csatolását, a 4., 9-10., 11-13. sorszám alatti DVD lemez és CD lemezek kiadása helyett azok iratokhoz csatolásának elrendelését, egyebekben az első fokú ítélet mindhárom vádlott vonatkozásában való helybenhagyását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést az átiratban foglaltak szerint fenntartotta azzal a módosítással, hogy a bűnjelek vonatkozásában tett indítványát mellőzte.

A fellebbezési nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője az eltérő minősítés, illetve a büntetés enyhítése iránt bejelentett fellebbezését fenntartotta és indítványozta, hogy az ítélet az elsőfokú ítéletet változtassa meg, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott bűnösségét a Kecskeméti Járási Ügyészség eredeti vádirata szerinti társtettesként elkövetett lopás büntetében állapítsa meg, míg a testi sértés büntetése vonatkozásában azt, hogy azt az I. r. vádlott bűnsegédként követte el. Erre figyelemmel az I. r. vádlott büntetésének enyhítését indítványozta.

Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban lényegében indokolás nélkül I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védekezésének releváns részeit teljes egészében elvetve a sértetti vallomás alapján állapította meg a tényállást.

Álláspontja szerint a sértett vallomása nem volt következetes és ellentmondásoktól mentes, vallomásában bizonytalanságok voltak. Így a gépjárművel vonszolás távolságára vonatkozóan különböző adatokat közölt, előbb 3-400 m-ről, majd 150 m-ről, végül egész utcahossznyi vonszolásról vallott. Ezt a körülményt az elsőfokú bíróság lényegtelennek tekintette, holott - álláspontja szerint - ez a sértett szavahihetőségét kérdőjelezi meg. Azon sértetti vallomást sem találta helytállónak, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott rákormányozta a gépkocsit a parkoló gépjárművekre, és ezzel veszélyhelyzetet idézett elő. Erre vonatkozóan is több sértetti vallomás került rögzítésre, így az, hogy több gépjármű parkolt a **elkövetés helye** utcában, majd később egy gépjárművet említett. Utalt arra, hogy **tanú neve1** tanúvallomása szerint kizárólag az ő gépjárműve parkolt az utcában, amely nem párhuzamosan parkolt, hanem egy külön lejárati úton derékszögben állt az utcára nézve.

Kifogásolta az I. r. vádlott védője, hogy az elsőfokú bíróság elvetette azt az érvelését, hogy a veszélyhelyzet létrehozása kizárólag a sértett magatartására vezethető vissza. Álláspontja szerint az a követendő magatartás, hogy amennyiben a sértett észleli a bűncselekmény elkövetését, ne szálljon szembe, ne fejtse ki ellenállást, ne menjen bele fizikai erőszak alkalmazásába, hanem hívja a hatóságot és hagyja, hogy a rendőrök intézkedjenek. Ezzel szemben a sértett gyalogosan próbálta megakadályozni, hogy a vádlottak gépjárművel elhagyják a helyszínt, belekapaszkodott a gépjárművekbe, így vonszolták, amit a vádlottaknak felróni álláspontja szerint nem lehet. Utalt arra, hogy amennyiben a sértetti vallomás ellentmondásoktól valóban mentes lett volna, nem lett volna szükséges **sértett neve** sértett és **tanú neve1** tanú szembesítése, amely végül eredményre nem vezetett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el azt az álláspontját, hogy nem volt következetes a sértett vallomása, és a megismételt eljárásban új körülményekre hivatkozott (gyanús újkeletűség). Ez azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem felelt meg a valóságnak, illetve az iratok tartalmának.

Ami a bűncselekmények minősítését illeti, álláspontja szerint nem állapítható meg minden kétséget kizáró módon, hogy a vádlottak a lopott dolog megtartása érdekében hagyták el a helyszínt, és a büntetőeljárás elkerülését célozta a magatartásuk. Ugyanis, a bűncselekményt elkövető a helyszínt a lehető leghamarabb el kívánja hagyni, hogy ne lehessen a későbbiek során tanúvallomásokat beszerezni. Ezt semmi nem cáfolta az eljárás során.

Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítéletet, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott bűnösségét a rablás helyett az eredeti vádbeli lopás büntetében, illetve bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetében állapítsa meg.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az ítélet ellen bejelentett fellebbezést a téves minősítés és enyhébb büntetés kiszabása érdekében fenntartotta. Csatlakozott I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője által előadottakhoz.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott eljárás során tett bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása és az azt alátámasztó vádlott társak vallomásai a lopás tekintetében álláspontja szerint egybehangzóak és alátámasztják a bűnsegédként elkövetett testi sértés megállapítását is.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a sértetti vallomást fogadta el a tényállás alapjául, mivel a sértett idézte elő a veszélyhelyzetet amikor belekapaszkodott az elinduló autóba. A gépkocsiba történt beszállás után hangzott el, hogy „Gázt!” és nem akkor, amikor a sértett már megfogta az oszlopát. Utalt arra, hogy **sértett neve** sértett nem tett ilyen tartalmú nyilatkozatot. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság a rablási cselekmény jogi minősítésénél, miután a szándékegység e vonatkozásában hiányzik a vádlottak között. Vagyon elleni bűncselekményre irányult a szándékuk, amit nem is tagadtak, így a dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntette állapítható meg

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottal szemben kiszabott 9 év fegyházbüntetés eltúlzottan súlyosnak tartotta, amelynek kiszabása során az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal az igen jelentős időmúlást, illetve hogy több kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia.

Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítéletet változtassa meg, és rablás büntette helyett lopás büntetében mondja ki **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlottat bűnösnek és a vele szemben kiszabott büntetést jelentősen enyhítse.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott védője csatlakozott az I. és II. r. vádlottak védői által előadottakhoz. Hangsúlyozta, hogy a súlyosabb bűncselekmény megállapítására irányuló vádmódosítást az első fokú eljárás végén az eredményezte, hogy a sértett az addig vallottakhoz képest olyan tartalmú vallomást tett, amelynek lényege szerint a járműbe belekapaszkodott, és miután a III. r. vádlott rákormányozta egy parkoló járműre, elengedte a gépkocsit mert félt, hogy komolyabb sérüléseket szenved. Álláspontja szerint a sértett ezen állítása valótlan, és csupán ezt követően eszközölt az első fokú eljárásban az ügyész vádmódosítást. Indítványozta, hogy az ítélet tábla akként helyesbítse a törvényszék által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján, hogy az utcában azon az oldalon nem parkoltak járművek. Ezt támasztotta alá **tanú neve1** tanúvallomása, amely szerint azon az oldalon tilos parkolni, és az ő járműve is merőlegesen állt.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott szándéka az volt, hogy elmeneküljön, de ez nincs összefüggésben a vagyon elleni erőszakos bűncselekményt megvalósító magatartással. Utalt arra is, hogy a dolgot kizárólag az tudja megtartani aki birtokolja, és **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott nem volt a dolog birtokában. A birtokosnak kellene erőszakos magatartást kifejteni. Az pedig nem bizonyított, hogy a III. r. vádlott tudatában volt-e annak, hogy elvette valamit a sértettől. Álláspontja szerint az sem egyértelmű, hogy álló, vagy mozgó autóba kapaszkodott a sértett. Aki mozgó járműbe kapaszkodik, számolnia kell azzal, hogy veszélyhelyzet alakulhat ki, amely többféleképpen alakulhat. Amennyiben erőszak alkalmazásának megállapítására kerül sor, úgy azt a közlekedési jellegű bűncselekmény körében kell értékelni és az nem irányult a dolog megtartására, hanem a menekülést célozta. Miután álláspontja szerint nem lehet a rákormányzást megállapítani, a menekülés volt a cél, és az pusztán egy járulékos tényező, hogy a gépjárműben benne volt egy táska. Álláspontja szerint így a rablás tényállási eleme hiányzik mindhárom vádlott vonatkozásában.

Mindezekre figyelemmel **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott felelőssége kizárólag dolog elleni erőszakkal elkövetett lopáshoz nyújtott bűnsegédi bűnrészességben és a közúti veszélyeztetésnél minimális közrehatása állapítható meg. Indítványozta, hogy az ítélet tábla **III.rendű vádlott neve**

III. r. vádlott vonatkozásában a elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vagyon elleni bűncselekményt bűnsegédként elkövetett lopás büntettének minősítse, továbbá figyelemmel személyi körülményeire és az enyhítő körülmények túlsúlyára, a büntetését lényegesen enyhítse akként, hogy vele szemben végrehajtásában hosszabb tartamú próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője viszonzválaszában arra hivatkozott, hogy a Kecskeméti Járási Ügyészség vádiratának tényállása már tartalmazta azt, hogy a vádlottak a gépkocsival elindultak és az abba kapaszkodó sértettet húzták magukkal az úton, amelyet a járási ügyészség tévesen minősített, miután ezen magatartás helyes minősítése rablás büntette.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a viszonzválaszra adott válaszában hangsúlyozta, hogy a jogszerű sértetti igényérvényesítésről akkor lehetett volna beszélni, ha felírja a rendszámot és hívja a rendőrt a sértett.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy nem követett el rablást, kizárólag lopást, és a hirtelen megváltoztatott sértetti vallomás miatt került sor a vád minősítésbeli változtatására.

II.rendű vádlott neve II. r. és **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

Az ítélet tábla a I.rendű vádlott neve I. r. és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló ügyési fellebbezéseket ítélte csak alaposnak.

A Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált, és ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság - a fellebbviteli főügyési átiratban is észrevételezett - eljárási szabályt sértette meg, amikor a 2017. március 30. napján megtartott tárgyaláson dr. **szakértő neve** igazságügyi orvosszakértő meghallgatását megelőzően nem tisztázta, hogy kizáró ok áll-e fenn a szakértővel szemben (első fokú 31. sorszámu jegyzőkönyv 30. oldal).

A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban Be.) 110. § (1) bekezdése szerint a szakvélemény szóbeli előadása előtt meg kell állapítani a szakértő személyazonosságát és tisztázni kell, hogy nincs-e vele szemben kizáró ok.

A Be. 103. § (1) bekezdése sorolja fel azokat az okokat, amelyek fennállása esetén nem járhat el a szakértő.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt álláspontot osztva az ítélet tábla megállapította, hogy az ügyben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az igazságügyi szakértővel szemben a kizárás bármelyik oka fennállt. Miután a nyomozás során készült igazságügyi szakértői vizsgálatot elrendelő határozatban a kizárási ok fennállásának bejelentési kötelezettségére figyelmeztették az igazságügyi szakértőt, aki nem tett arra irányuló bejelentést, ilyen ok fennállása az iratokból sem állapítható meg, ezért a szakértő meghallgatása során előadottak bizonyítékként értékelhetők (BH2006.279.).

Egyebekben a törvényszék az eljárási szabályok betartásával és az alapeljárásban eljáró másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében írt szempontok és iránymutatások betartása mellett a Be. XVI. Fejezetében írt megismételt eljárás szabályai szerint folytatta le az eljárást. Nem vétett olyan eljárási szabályt, amely az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítéséhez szükséges körben és mértékben a bizonyítást felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, amely iratszerű és logikus volt. Kellően részletezte az első fokú ítélet indokolásában, hogy mely bizonyítékokra alapította a tényállást. Olyan bizonyítás nem volt, amit elmulasztott az elsőfokú bíróság felvenni, és indokoltan utasította el a további bizonyítási indítványokat, amelyek teljesítésétől nem volt várható eltérő tényállás megállapítása.

A törvényszék megfelelő részletességgel értékelte a vádlottak vallomásait és kellően megindokolta, hogy a több helyen ellentmondásos vádlotti vallomásokat mely részében fogadta el, vagy vetette el. Logikus indokát adta annak is, hogy vallomásaikat azon részében vette figyelembe, amelyek egybehangzónak bizonyultak **sértett neve** sértett és a további tanúk vallomásaival, a kamera- és fényképfelvételekkel, igazságügyi szakértői véleménnyel és az egyéb okirati bizonyítékokkal.

Az elsőfokú bíróság különös gonddal vizsgálta **sértett neve** sértett tanúvallomását, amelyet követően arra a következtetésre jutott, hogy a sértett mindvégig következetes vallomást tett. Így arra, valamint az azt megerősítő **tanú neve1** közvetlen tanú vallomására alapította az ítéleti tényállást. Megfelelő terjedelemben foglalkozott a sértett vallomásaiban, illetve a sértett és **tanú neve1** tanú vallomásaiban rejlő kisebb ellentmondásokkal, amelyekkel kapcsolatban azt állapította meg, hogy a büntetőjogi fő kérdésekre vonatkozóan nem bírtak jelentőséggel, amit az ítélet tábla is osztott.

Nem osztotta az ítélet tábla ugyanakkor a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját a 2. számú tanú nyomozás során tett vallomása kapcsán, amely szerint az bizonyítékként nem értékelhető, és ki kell rekeszteni a Be. 78. § (4) bekezdése alapján azok köréből.

Az elsőfokú bíróság a 2. számú tanú nyomozati vallomását 2017. március 2. napján megtartott tárgyaláson a Be. 296. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a 22. sorszámú első fokú tárgyalási jegyzőkönyv 18. oldalán rögzítettek szerint felolvasta és azt bizonyítékként értékelte.

A Be. 296. § (2) bekezdés a) pontja alapján a tanács elnöke a tanúnak a nyomozás során tett vallomását az ügyésznek a 217. § (3) bekezdés h) pontja alapján a vádiratban tett indítványára felolvassa, ismerteti, vagy a jegyzőkönyvvezetővel felolvastatja, ha a tanú kihallgatását a Be. 285. § (1) bekezdése alapján nem indítványozták, és a tanú tárgyaláson történő kihallgatását a bíróság sem tartja szükségesnek.

A Be. fenti rendelkezésében írt feltételek a 2. számú tanú vallomásának törvényes felolvashatósága kapcsán megvalósultak, miután az ügyész a vádiratban tett indítványt a felolvasásra, a tanú tárgyaláson történő kihallgatását a vallomás felolvasását megelőzően nem indítványozták, és azt az elsőfokú bíróság sem tartotta szükségesnek. A vallomás felolvasása tehát teljes mértékben törvényes volt.

A vádlott és a védő csak a vallomás felolvasását *követően* indítványozták a tanú tárgyalásra történő megidézését, amely indítvány nyilvánvalóan nem lehet visszamenőleges hatályú, és nem teheti törvénysértővé azt az megelőző szabályos eljárást. Ez az utólagos indítvány egy önálló bizonyítási indítvány volt, amelyet az elsőfokú bíróság elbírált, és az elutasító döntését meg is indokolta az ítéletben, vagyis az eljárása mindenben megfelelt a vonatkozó eljárási szabályoknak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében nem tett iratellenes megállapítást, a mérlegelése logikus volt, s a megállapított tényállás alapvetően megalapozottnak bizonyult.

Az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mindössze az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

Az első fokú ítélet 6. oldal 1. pontját - a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat osztva - az I. r. vádlott korábbi elítélése kapcsán akként helyesbítette, hogy a feltételes szabadság 2014. február 13. napján telt volna el eredményesen, a 6. oldal 1. b) pontja alatti korábbi elítélést azzal egészítette ki, hogy a Kecskeméti Járásbíróság 6.B.852/2013/52. számú ítélete 2014. január 27. napján kelt, a 7. oldal 2. pontját **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott korábbi elítélése kapcsán akként helyesbítette, hogy a Bács-Kiskun Megyei Bíróság másodfokú határozatának száma helyesen: 1.Bf.265/2010/4., a 7. oldal 3. pontja alatt korábbi elítélést azzal egészítette ki, hogy a próbaidő 2013. május 8. napján telt le, míg az ítélet 8. oldal 5. pontjában írt korábbi elítélést akként helyesbítette, hogy a próbaidő 2014. november 5. napján telt volna le eredményesen.

Mellőzte az első fokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdésében írt **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott korábbi büntetésére való utalást, miután a büntügyi nyilvántartásban ez a büntetés már nem szerepel. A Btk. 97. § (2) bekezdése szerint ugyanis a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben.

Az első fokú ítélet 9. oldal 3. bekezdés 2. mondatát azzal egészítette ki, hogy **sértett neve** sértett időközben az üzletéből távozni kívánt, és ekkor vette észre kb. 8 m távolságból a kocsija körül lévő vádlottakat, s ezért kiszaladt a boltból (nyom. iratok I. kötet 67. oldal 1. bekezdésében írt **sértett neve** tanú vallomása). Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert **sértett neve** sértett ezt követően már folyamatosan figyelemmel kísérte a táskáját elvevő vádlottakat.

Ugyanezen oldal 4. bekezdésének 2. mondatát azzal egészítette ki, hogy amikor **sértett neve** sértett belekapaszkodott jobb kézzel a gépjármű baloldali „B” oszlopába, akkor a gépkocsi már mozgásban volt. Ugyanezen bekezdés utolsó mondatát pedig akként helyesbítette, hogy miután a vádlottak mindezt észlelték, **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott - mindkét társa azon buzdítására, hogy adjon gázt - **nagyobb sebességre kapcsolt** (nyom. iratok I. kötet 68. oldal 2. bekezdésében írt **sértett neve** tanú vallomása, nyom. iratok II. kötet 691. oldal 2. bekezdésében írt **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott gyanúsítottai vallomása).

Az első fokú ítélet 10. oldal 6. bekezdését azzal egészítette ki, hogy **sértett neve** magánfél 2014. április 1. napján terjesztett elő polgári jogi igényt (nyom. iratok I. kötet 58. oldal).

A fentiekkel együtt a tényállás teljes egészében megalapozott lett, és az a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

Azt a védői és vádlotti hivatkozást, hogy a Kecskeméti Járási Ügyészség eredeti vádiratában nem szerepelt a rablási cselekmény, és az kizárólag a sértett későbbi vallomásában említett körülmény alapján történt vádmódosítás folytán képezte csak a vád tárgyát, az ítélet tábla nem osztotta.

A Be. 2. §-a alapján a bíróság az ítélezés során törvényes vád alapján jár el. Törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

A bíróság csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek, és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz.

A bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet, de nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványához.

A vád tárgyává tett cselekmények történeti tényállásának leírása határozza meg a vád kereteit (BH2006. 281., EBH2015. B.13.). A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság azon lényegű tényállást állapította meg az ítéletben, amelyet az ügyészség a vád keretei között indítványozott. Sem a vádlottak személyében, sem az elkövetési magatartás lényegi elemei vonatkozásában a vádtól nem tért el.

A Kecskeméti Járási Ügyészség B.2065/2014/99. számú vádirata 5. oldal 3. és 4. bekezdésében rögzítésre került, hogy **sértett neve** sértett utolérte az induló autót, a vezető, **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott melletti ablak lehúzott állapotban volt, s a sértett belekapaszkodott a vádlottak gépjárművének „B” oszlopába mind a két kezével. **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott észlelte a sértettet, azonban nem állt meg, hanem az autóval nagy sebességgel haladt tovább. **sértett neve** sértett kb. 400 m hosszan kapaszkodott az autóba, majd ezt követően a földre zuhant.

sértett neve sértett már a nyomozás során második alkalommal történt kihallgatásától, 2014. április 23. napjától vallott arról a körülményről, hogy észlelte, hogy az autót rákormányozták az út szélén parkoló autóra és ezért döntött úgy, hogy inkább elengedi a B oszlopot és így esett le az autóról (nyom. iratok 68. oldal 4. bekezdésében rögzített tanúvallomása).

Ugyanakkor már az eredeti vádirati tényállás is megfelelt a rablás elkövetési magatartásának, az ügyészi minősítés azonban téves volt, amelyet - a tényállás néhány apróbb részletével együtt - később az ügyészség módosított is.

Kétségtelen, hogy a vádlottak nem rablási, hanem lopási célzattal közelítették meg a sértettet. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a lopás bűncselekményének elkövetési magatartását képező elvétel a dologra gyakorolt kétmozzanatú behatás, amelynek az első szakasza az addigi tényleges uralom (birtokállapot) megszüntetése, második szakasza az új, tényleges uralom megszerzése az elkövető által. Mindebből következik, hogy a véghezvitelhez (befejezettséghez) nem elég a dolog feletti addigi birtokállapot megszüntetése, hanem szükséges, hogy az elkövető a dolgot tényleges hatalmába is vegye. Az elvétel jogi fogalma ekként értelemszerűen feltételezi a dolog eredeti birtokostól elkerülését, viszont nem merül ki a dolog új birtokoshoz kerülésével. Az elvétel lényege ugyanis a tényleges birtoklás megváltoztatása, ami akkor befejezett, ha az eredeti birtokosnak már nincs reális lehetősége a korábbi birtoklás helyreállítására.

Ahogy a Kúria a Bfv.III.859/2017/13. számú ítéletében kifejtette, a lopás mindaddig kísérleti stádiumban marad, amíg a jogtalan eltulajdonítást célzó magatartás a birtokos jelenlétében, a szeme előtt történik, s a birtokos azt folyamatosan figyelemmel kíséri és tettenérés okán, követve, üldözve az elkövetőket lehetősége is van közbeavatkozni [71.].

A fentiek alapján, minthogy a sértett a dolga elvételének a megkezdésétől folyamatosan figyelemmel kísérte a vádlottak magatartását, őket üldözte, ezért nem tekinthető befejezettnek a lopás, és az kísérleti szakban maradt mindaddig, amíg - jelen esetben az elvitellel - az elvétel is befejezetté vált, vagyis amíg az elkövetők a dolgot ténylegesen a birtokukba tudták venni a sértettnek a gépkocsiról való leesése révén. A folyamatosan figyelemmel kísért vádlotti elkövetési

magatartás és az elkövetők üldözése azt eredményezte, hogy **sértett neve** sértett jogosan lépett fel a vádlottakkal szemben a dolgainak a visszaszerzése végett (ún. visszaszerzés elve), és így jogos védelmi helyzetben volt mindaddig, amíg le nem esett a gépkocsiról.

Annak felvetése ezért alaptalannak bizonyult, hogy **sértett neve** sértettnek felróható volt a kialakult helyzet. Nem lehet ugyanis felróni a javai védelmezését annak a sértettnek, akit jogtalan támadás ér. A sértett jogos védelmi helyzetben volt, a vádlottak pedig a jogtalanság talaján cselekedtek.

A lopási cselekmény tehát a dolog gépkocsiból történő kivételével még nem fejeződött be. A sértett a táskájának a visszaszerzése érdekében belekapaszkodott a vádlottak gépjárművébe, amit kétségtelen, hogy mindhárom vádlott észlelt. Az lett volna ezen helyzetben a helyes megoldás részükről, hogy kidobják a gépjárműből a táskát, attól megszabadulnak, s abban az esetben a későbbi cselekvőségük már csak a menekülésüket, s nem a dolog birtokának tényleges megszerzését is célozta volna. Ehelyett a sértettel szemben a gépkocsi felhasználása révén testi épség elleni támadást alkalmaztak, majd a sértett értékeivel együtt elhagyták a helyszínt. Ezáltal a sértett értékeinek az új birtokát erőszakkal megszerezték.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott I.rendű vádlott neve I. r. és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott felszólítására gyorsította fel a gépjárművet, s ezzel a sértett testi épsége elleni fizikai támadást ő valósított meg. Erre figyelemmel az erőszakos magatartást **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott fejtette ki I.rendű vádlott neve I. r. és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott felszólítására, s valamennyien belenyugodtak abba, hogy amennyiben a sértett leesik í gépkocsiról, akkor a sértett sérülést szenvedhet, amely a súlyos, 8 napon túli sérülés lehetőségét is magában foglalta, s amely be is következett. A gépkocsi felgyorsítása, amely a sértett testi épsége elleni támadás kifejeződését jelentette, a sértett dolgainak a megszerzését is célozta, nem csak a menekülést, ezáltal a lopási cselekmény átalakult rablássá, s ezt már az eredeti vádirati tényállás is tartalmazta, még ha azt az ügyész tévesen is minősítette a vádiratban Ezáltal nem volt jelentősége annak, hogy ezután 30-40 m-en, vagy hosszabb távon keresztül vonszolták a sértettet a vádlottak, mint ahogy annak sem, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott neki akart-e hajtani egy parkoló gépjárműnek.

Tekintettel arra, hogy a lopás kísérleti szakban maradt a sértett gépjárműről történt leválásának a pillanatáig, ezért az időközben alkalmazott erőszak - a gépjármű felgyorsítása révén a sértett testi épsége elleni támadás - nem a már megszerzett dolog megtartását, hanem annak megszerzését (is) célozta. Ezért a vádlottak vagyon elleni erőszakos bűncselekményének helyes minősítése a 2012. évi C. törvény (Btk.) 365. § - nem (2) bekezdése, hanem - **(1) bekezdés a) pont 1. fordulata**, (3) bekezdés c) pontja, valamint a (4) bekezdés b) pontja.

Nem tévedett a törvényszék, amikor a rablás büntette mellett a testi sértés büntettét is megállapította a vádlottak terhére. Miután azonban **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott I.rendű vádlott neve I. r. és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlottak *biztatására* nagyobb sebességre kapcsolt a gépkocsival, így magatartásuk nem bűnsegédként, hanem *felbujtóként* [Btk. 14. § (1) bekezdés] elkövetett testi sértés büntettének minősül.

Osztotta az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség átiratában írt, a Kúria 41/2007. BK véleményében foglaltakra történt hivatkozást. Eszerint, amennyiben az elkövető szándéka a közúti veszélyeztetés kapcsán megkívánt limitált veszélyeztetési szándékot túllépi és sérülés létrehozására irányuló szándékkal cselekszik, abban az esetben a cselekményt a sértő eredmény szerint kell minősíteni és az elkövetők magatartása már nem közlekedési bűncselekménynek minősül. Így, az ezzel ellentétes

III. r. vádlott védője által kifejtett álláspont nem foghatott helyt.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla nem osztotta a minősítés egyéb irányú megváltoztatására irányuló fellebbezéseket sem.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak esetén alkalmazandó büntetési tételkeretet I. rendű vádlott neve I. r. és **II. rendű vádlott neve** II. r. vádlottak vonatkozásában helytelenül állapította meg, míg **III. rendű vádlott neve** III. r. vádlott esetén elmulasztotta annak megállapítását.

Az helyes volt, hogy az I. és II. r. vádlottak esetében az irányadó büntetési tételkeret és irányadó törvényi középérték meghatározásakor a különös és többszörös visszaesőkre vonatkozó Btk. 89. § (1) bekezdésében és a halmazati büntetésre vonatkozó Btk. 81. § (1) - (3) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni. E körben azonban elmulasztott hivatkozni a Btk. 89. § (1) bekezdés 2. mondatára, amely szerint halmazati büntetés esetén a 81. § (3) bekezdés szerinti büntetési tételt kell a felével emelni.

A Btk. 81. § (3) bekezdése értelmében ugyanis a konkrét ügyben a legmagasabb büntetési tétel az 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés felső határa emelkedik a felével, így a büntetési tétel 5 évtől 22 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztésre változna, azonban a jelen ügyben a rablás és a testi sértés büntetési tételei felső határának együttes tartama 18 év, amelyet a felével kell emelni a különös és többszörös visszaesői minőségre figyelemmel. Miután azonban a határozott tartamú szabadságvesztés esetén a törvényben előírt maximálisan kiszabható szabadságvesztés 25 év, ezért az I. és II. r. vádlottak esetében az irányadó büntetési tételkeret 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó törvényi középérték pedig 15 év.

III. rendű vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában a büntetési tételkeret 5 évtől 18 évet el nem érő szabadságvesztés, az irányadó középérték pedig 11 év 6 hónapot el nem érő szabadságvesztés, amelynek a megállapítását az ítélet tábla ezúton pótolta.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket akként helyesbítette, illetve egészítette ki, hogy I. rendű vádlott neve I. r. és **II. rendű vádlott neve** II. r. vádlottak esetén a többszörösen büntetett előéletük helyett a többszörös visszaesői minőségüket megalapozón túli elítéléseiket értékelte súlyosító körülményként. Mindhárom vádlott vonatkozásában mellőzte a súlyosító körülmények köréből azt, hogy a rablási cselekmény két minősítő körülmény folytán is súlyosabban minősül, miután ezen két minősítő körülménynek az egyidejű jelenléte alapozza meg a cselekményük (4) bekezdés b) pontja szerinti súlyosabb minősítését. Ezen körülménynek súlyosító körülményként való újabb értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Ugyanakkor osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy a vádlottak részbeni - a lopás büntette és a testi sértés büntette vonatkozásában tett és bűnösségükre is kiterjedő - beismerő vallomása enyhítő körülmény (Kúria 56. BK vélemény II.11. pont)

Osztotta az ítélet tábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az első fokú ítélet rendelkező részében I. rendű vádlott neve I. r. és **II. rendű vádlott neve** II. r. vádlottak vonatkozásában a többszörös és különös visszaesői minőségüket is feltüntette.

I. rendű vádlott neve I. r. és **II. rendű vádlott neve** II. r. vádlott a rablás és a testi sértés büntettét is többszörös visszaesőként követték el, így a különös visszaesői minőségüket a rendelkező részben nem kell feltüntetni, hanem súlyosító körülményként kell értékelni, hogy egyben különös visszaesők is.

Abban is osztotta az ítéletábra a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakat, hogy tévesen rögzítette a törvényszék az első fokú ítélet 2. oldal 2. bekezdésében, hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott a testi sértés büntetőjében minősül különös visszaesőnek, miután az azt megalapozó korábbi elítélése lopás büntette miatt történt, mint ahogy az az első fokú ítélet 7. oldal 2. pont alatti korábbi elítélésében rögzítésre került.

A fenti bűnösségi körülmények figyelembe vétele mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott törvényi minimumhoz közeli tartamú szabadságvesztés büntetések eltúlzottan enyhék. Miután I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott többszörös és különös visszaesőként, **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, valamint feltételes szabadság hatálya alatt követte el a bűncselekményeket, bár kétségtelen, hogy négy év telt el a bűncselekmények elkövetése óta és a vádlottak részbeni, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tettek, ezért az irányadó középértéktől indokolt ugyan a vádlottak javára eltérő, de az elsőfokú bíróság által alkalmazottnál képest kisebb mértékű eltérés. Erre figyelemmel a vádlottak szabadságvesztés büntetéseit súlyosította, I.rendű vádlott neve I. r. és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott esetében 11 évre, és azokat mint többszörös visszaesőkkel szemben tekintette kiszabottnak - a fentebb kifejtettek szerint -, míg **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott szabadságvesztését - a belső arányosság követelményét szem előtt tartva - 7 évre súlyosította.

A fentiek miatt a büntetések enyhítésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezettek.

A Kecskeméti Törvényszék Bűnjelnyilvántartásában I/91/2017/4., 9., 10., 11., 12. és 13. tételszám alatti adathordozó lemezeket a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003.(V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 11. § (3) bekezdésére figyelemmel az iratokhoz csatolni rendelte.

A Be. 372. § (1) bekezdése szerinti fentebb részletezett megváltoztatások mellett, mivel az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítéletábra a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően helybenhagyta azzal a pótlólagos megállapítással együtt, hogy az első fokú ítéletet nyilvános tárgyaláson meghozottnak tekintette.

Megállapította továbbá **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott jelenlegi tartózkodási helyének a címét is.

Az első fokú ítéletnek a vádlottakat a bűncselekménnyel okozott kár megtérítésére, valamint az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezése is törvényesnek és helyesnek bizonyult azzal, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja határozza meg az eljárási illeték alapját, amelyet a törvényszék elmulasztott feltüntetni és amit az ítéletábra ugyancsak pótol.

A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján I.rendű vádlott neve I. r. és **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Az ítélet ellen a fellebbezés a Be. 386. §-a alapján kizárt.

Szeged, 2018. március 29.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Halász Edina
előadó bíró

. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.482/2017/19. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 14.B.454/2016/53. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon **jogerőre emelkedett és végrehajtható.**

Szeged, 2018. március 29.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke